

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁתָּה צו ח' נִסָּן ה'תשפ"ה

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רִשִׁי

פָּתַחוּ אֶת הַסְדּוֹר שְׁלָכֶם וְהִסְתַּכְּלוּ בַתְּחִלַּת "קִרְבָּנוֹת" (עמ' 18 בַּסְדּוֹרִים הָרְגִילִים) הָאֵם אַתֶּם רוֹאִים אֶת הַקָּטָע שֶׁמִּתְחִיל בְּמִלִּים "וַיִּדְבֹר" ..? זֶה הַמַּחְצִית הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַחֲתָת שֶׁל הַיּוֹם.

לְמַדְנוּ עַל קִרְבָּן עוֹלָה- סוּג הַקִּרְבָּן שֶׁכָּלוּ עוֹלָה לַה' עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ וְהַכֹּהֲנִים לֹא מְקַבְּלִים אֶפְלוּ חֶלֶק לֶאֱכֹל. כְּשֶׁלֹּא מְקַבְּלִים שׁוֹם דָּבָר מִמָּה שֶׁעוֹשִׂים, לְעֵתִים יְכוּלִים לִנְהֹג קֶצֶת פְּחוֹת בַּהֲקַפְדָּה וְזִהֲרִירוֹת. לָכֵן ה' אוֹמֵר לְמֹשֶׁה לוֹמַר לַכֹּהֲנִים בְּאֶפֶן שֶׁל צוּי לְקַיֵּם אֶת הַהֲלָכוֹת שֶׁל קִרְבָּן עוֹלָה.

כָּל הַקִּרְבָּנוֹת צָרִיכִים לִהְיוֹת מְקֻרְבִּים עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ בְּמַהֲלָךְ הַיּוֹם אֲבָל אֶפְלוּ אִם הִנִּיחוּ אוֹתָם בַּלִּילָה זֶה עֲדִין בַּסֵּדֶר בְּגִלָּל שֶׁהָאֵשׁ צָרִיכָה לְבַעֵר כָּל הַלִּילָה.

בְּבִקְרָה, הִכְהֵן צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת הָאֶפֶר מִהַמִּזְבֵּחַ. אֶפְלוּ שִׁיתְכּוּן וְזֶה יִלְכָּלֵךְ הוּא לּוֹבֵשׁ בְּגָדֵי כֹהֵן לְבָנִים מִיְּחֻדִּים כִּיֹּן שֶׁזֶה חֶלֶק מִהַעֲבוּדָה שֶׁל הַכֹּהֲנִים. הִכְהֵן מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכָלִי מִיְּחֻד כְּדִי לְחַתּוֹת (לְעִרְבָב) אֶת הַגִּחְלִים בְּאֶמְצַע הָאֶפֶר שֶׁשׁוֹרֵף אֶת הָעוֹלָה וְכָל הַקִּרְבָּנוֹת הָאֲחֵרִים שֶׁהִקְרְבוּ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ) וְלוֹדָא שֶׁהַכֹּל נִשְׂרָף כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. אִם לֹא, הוּא צָרִיךְ לְהַחֲזִיר אוֹתָם לָאֵשׁ. הָאֶפֶר הַזֶּה הוֹנַח עַל הָאֲדָמָה לִיד הַמִּזְבֵּחַ (בְּאוֹתוֹ מָקוֹם בּו הִנִּיחוּ אֶת אֶפֶר הַקִּטְרֶת וְאֶת פְּתִילוֹת הַמִּנְחָה) וְה' יַעֲשֶׂה שֶׁהֵם יִשְׁקְעוּ לַתּוֹךְ הָאֲדָמָה!

הַיּוֹת וְרַק הַחֶלֶק הָאֶמְצָעִי שֶׁל הָאֶפֶר הוֹסֵר מִדֵּי יוֹם, אַחֲרֵי זְמַן מָה יֵשׁ כָּל כֹּף הַרְבֵּה אֶפֶר עַל הַמִּזְבֵּחַ שֶׁלֹּא יִהְיֶה מָקוֹם לְשׂוֹרֵף אֶת הַקִּרְבָּנוֹת. אִם הִכְהֵן רוּאָה זֹאת כְּאִשֶּׁר הוּא מְסִיר אֶת הַדָּשֵׁן- הָאֶפֶר מִהַחֶלֶק הַמְרֻבָּזִי, עָלָיו לִנְקוֹת אֶת הַיִּתֵּר. אֲבָל הַיּוֹת וְזֶה לֹא חֶלֶק מִהַעֲבוּדָה, אֲלֹא רַק נִקְיוֹן עָלָיו לְהַחֲלִיף אֶת בְּגָדָיו. הָאֶפֶר הַזֶּה נִלְקַח מִחוּץ לַמִּחְנָה , מִחוּץ לְמָקוֹם שֶׁבּו גֵרִים יְהוּדִים, אֲבָל הַמָּקוֹם עֲדִין צָרִיךְ לִהְיוֹת טְהוֹר (לָכֵן לְמַשֵּׁל בְּבֵית הַחַיִּים, אֶפְלוּ שֶׁאֶפְשָׁר לְהַטְמִין גִּנִּיזָה, אִי אֶפְשָׁר לְהַטְמִין אֶת הָאֶפֶר הַזֶּה).

הַכֹּהֲנִים צָרִיכִים לִהְיוֹת מְאוּד זִהֲרִים שֶׁהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶּה. הָאֵשׁ צָרִיכָה לְדַלֵּק כָּל הַזָּמָן, מֵאִשׁ שֶׁבָּנִי אָדָם הַדְּלִיקוּ וְלֹא רַק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל ה'. הָאֵשׁ הַזֹּאת הִיא מִיְּחֻדָּת, הִכְהֵן מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּה גַם כְּדִי לְהַדְלִיק אֶת הַמִּנְחָה. הִכְהֵן צָרִיךְ לָשִׂים חֲתִיכוֹת עֵץ חֲדָשׁוֹת לַתּוֹךְ הָאֵשׁ מִדֵּי יוֹם וְאֵז לְהִנִּיחַ אֶת קִרְבָּן הַתָּמִיד (שֶׁהוּא קִרְבָּן עוֹלָה) וְהוּא הַקִּרְבָּן הָרֵאשׁוֹן שֶׁמְקַרֵּב עַל חֲתִיכוֹת הָעֵץ הַחֲדָשׁוֹת. גַּם הַקִּרְבָּן הָאֲחֵרוֹן שֶׁמְקַרֵּב מִדֵּי יוֹם הוּא קִרְבָּן הַתָּמִיד.

ה' גם מזכיר לנו על ההלכות של קרבן מנחה, קרבן של סלת ושמן. הכהן צריך להשתמש בידו כדי לקמץ מהסלת במקום שבו יש הכי הרבה שמן. הכוונה היא שיהיה לריח ניחוח בפני ה' וישרף על גבי המזבח עם הלבונה. מה שנשאר מהמנחה הוא עבור הכהנים לאכל. אבל אסור להם לגרם שיהיה חמץ (נקרא קודש קדשים). ומתר לאכל אותה רק במשכן או בבית המקדש. כל קרבן אחר שנוגע בו הופך גם הוא להיות קודש קדשים. כל הכהנים, אפילו אם יש להם מום ואינם יכולים להקריב קרבנות בעצמם, מתרים לחלק בזה, ובכל שאר הקרבנות המתרים לאכילה.

תהלים / יום ח' לחדש פרקים מ"ד-מ"ח

בתהלים של היום, פרק מ"ו, מדבר על כך שכאשר משיח יבוא, ה' יעשה שלא יהיו עוד מלחמות והעולם כלו יהיה שקט ובשלום. "לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ. = ה' השאיר את הארץ שוממה ממלחמות.

האדמו"ר הזקן מסביר בתורה אור שאין מדבר כאן רק על מלחמות עם חילים ושוטרים, אלא מדבר כאן גם על המלחמה שלנו ביצר הרע.

בזמן הזה אנו צריכים כל הזמן להלחם נגד היצר הרע כדי שנוכל לקיים מצוות ולהתנהג כפי שה' למד אותנו. בגלל שה' רוצה שנעבד קשה כדי להיות יהודים טובים יותר. אבל כאשר משיח יבוא, ננוח ממלחמתנו הנצחית ביצר, כמו שנחים בשבת מהעבודה הקשה של כל השבוע.

תנ"א / לקוטי אמרים פרק ל"ט (ח' ניסן שנה פשוטה)

כל הדברים שהחיות עושות הן בגלל שכבה ה' ברא אותם. הם רצות כדי להשיג אוכל, הן בורחות מפני דברים שמסוכנים להם, ומתרחקות מתופעות שמזיקות להם.

אנו יכולים לקיים מצוות ולאהב את ה' באופן דומה "אנו מקיימים מצוה בגלל שה' ברא אותנו בצורה שיש לנו אהבה אליו ויראת שמים (זו האהבה המסותרת וכח מסירות הנפש שאתו נולד כל אחד מישראל).

צדיק מקדיש זמן לחשב על ה' ולהתבונן עד כמה הוא אוהב אותנו. זו דרגה גבוהה יותר של כוונה, כמו שדרגת המדבר היא גבוהה יותר מדרגת החי. אבל אל לנו להצטער- מלאכים גם הם כן. הם עובדים את ה' בגלל שכף הם נבראו. ועדיין, בגלל שאנו צריכים לעבד קשה יותר מאשר מלאכים, אנו מקבלים שכר גבוה יותר. על היהודי לעשות את כפיה כדי לקיים מצוות ולא לעשות את מה שהגוף שלו רוצה שיעשה. הדבר גורם לה' נחת רוח מרבה ומאפשר להשיג דברים רבים בשמים. לכן בשבת ובראש חודש הנשמה בגן עדן מקבלת לעלות לדרגה גבוהה יותר של רוחניות. דרגה בה היא חשה מאוד טוב כי היא מרגישה מאוד את ה' בצורה ברורה מאוד.

הנשמה עולה מגן עדן התחתון, שהוא עולם היצירה, לגן עדן העליון, עולם הבריאה. רק צדיקים מסוימים יכולים לעלות לעולם האצילות, ששם הוא מקום שבו מבינים את ה' והם צריכים קודם כל להבין הרבה מאוד ולדעת את ה' על מנת שיוכלו להעריך את הדרגה הגבוהה הזו.

אבל נשמות רגילות יכולות רק, לבקר" בדרגות הגבוהות של הרוחניות, אבל המצוות שלנו נעשות חלק מאותן דרגות גבוהות של רוחניות. הנשמה בגן עדן יכולה להרגיש את הקדושה שמאירה מהמצוות שקיימה.

כל נשמה נשלחת לעולם הזה עם שליחות מיוחדת שעליה לבצע. לא נולדנו רק כדי לעשות דברים שהם קלים עבורנו. עלינו למצא בעצמנו את הדברים שאינם כפי שצריכים להיות והנשמה שלנו צריכה לתקן אותם.

איך נדע אלו דברים צריכים תקון? בפסוק בתהלים נאמר: "מאיבי תחכמי מצותך, כי לעולם היא לי". אחד ההסברים לפסוק הוא – מהאיבים שלי אני לומד להיות חכם על המצוות בגלל שהם, המצוות, תמיד אתי.

איך אנו לומדים לדעת אלו מצוות מתפקידנו לעבד עליהם? על ידי שנחשב על המדות הלא טובות שיש לנו, "האיבים שלנו". כשאנו רואים מה לא טוב בהתנהגות וקשה לנו לבצוע, נדע שאלו הדברים אותם צריכה הנשמה שלנו לתקן.

ספר המצוות / ברכת המזון - מצות עשה קמ"ד

היום בספר המצוות, מברכים ברכת המזון. באמת! אומרים את הנסח של הברכה כפי שאמר הרמב"ם.

בהמשך לומדים מצוה השייכת לספר החדש אותו אנו מתחילים. **מצות עשה קמ"ד** עלינו לנוח בשבת. (גם הבהמות והעבדים).

רמב"ם / נסח ברכת המזון, הלכות שבת פרקים א', ב'

ברמב"ם של היום אומרים את הנסח של הרמב"ם לברכת המזון. וקוראים רשימה של הפטרות לכל פרשה בתורה. ובכך מסיימים את ספר אהבה הספר השני מתוך הי"ד החזקה לרמב"ם. עכשיו נתחיל את הספר השלישי שנקרא "זמנים".

הסדרה הראשונה של ההלכות בספר זמנים היא **הלכות שבת**.

פרק א- אם אדם עושה מלאכה בשבת, האם הוא עובר עברה מהתורה או מדרבנן? (פמובן ששניהם אסורים). כדי שיענש על ידי בית הדין על כך שעשה מלאכה, אחת ההלכות היא שזה צריך להיות בכונה. זאת אומרת שהאדם ירצה לעשות את המלאכה הזו.

פרק ב'- אם כי הלכות שבת הן חשובות ביותר, ישנה מצוה שתמיד קודמת אליהן, הצלת חיים! ולמען האמת, באם נתן להציל את חייו של מישהו, אין צורך לשאל את הרב קודם, אלא יש לעשות כל שביכולתנו כדי להציל אותו. אפילו אם זה כולל דברים רבים שאסורים בשבת.

דרכי החסידות / י"א ניסן

ביום הולדת, אומר הרב, חשוב לחשב על הסבה למה אדם נולד.

בהתנועדות רבות של י"א ניסן, וגם ב"ב תמוז, יום ההולדת של האדמו"ר הרי"צ, הרבי נהג להסביר מהי הסבה שה' ברא אנשים בהתבסס על הפסוק "אדם לעמל יולד". ה' עשה זאת באופן כזה שתהיה לנו הזכות לעזור לו להפוך את העולם למקום טוב יותר. ישנם ארבע סוגים עקריים של קשיים שאנשים עוברים בימי חייהם.

הם רמוזים בארבעת סוגי האנשים שמקריבים קרבן תודה כאשר הם נצולים מסכנה.

1. **אדם שהחלים** - אנו צריכים שיהיה לנו ראש ולב יהודי בריא. אם יהודי חולה חס ושלום, הוא לא יוכל לעבד את ה' בראוי.
 2. **אדם שיצא מבית האסורים** - כשיצא הרע לא מרשה לנשמה לעשות מה שהיא רוצה, זהו סוג של "מאסר" רוחני. לפעמים היצר הרע יכול כל כך להתחזק במח או בלב של האדם שהוא מרגיש שהוא לא יכול לשלט בעצמו. זהו עוד אתגר גדול.
 3. **אדם שנסע למסע גדול מעבר לים** - לפני שנים רבות אנשים לא נסעו הרבה, בדרך כלל היו נודדים רק אם היו צריכים פרנסה. אדם יכול לחשב שהוא טובע, בגלל שהוא כל כך דואג שיהיה לו מספיק כסף לכל צרכיו. דאגות הפרנסה יכולים להקשות על היהודי לעבד את ה'.
 4. **הולכי מדבריות** - מדבר הוא מקום שבו אף אחד לא גר. העולם יכול להרגיש כמו מדבר בגלל שאיננו יכולים לראות את ה' בתוכו. תפקידנו הוא לדאג שנוכל לראות את ה', ולהפוך את העולם לדירה בתחתונים. אבל זו יכולה להיות משימה קשה לודא שהמשפחה, הקהלה שלנו וכל העולם יהיו כמו שה' רוצה שיהיו.
- עם האתגרים האלו כל יהודי צריך להתמודד, אבל אנו צריכים לבטח בה' שיעזר לנו. עלינו לעבד קשה כדי לעשות במיטב יכולתנו ולהרגיש בטוחים בכך שבְעֲזֶרְת ה' נצליח. אז נוכל להודות לה' על הנסים שעשה עבורנו שעזרו לנו להצליח בשליחות להביא משיח עכשיו.
- (עפ"י נקודות ממאמר "הגומל לחיבים טובות" י"ב תמוז תשמ"ג)